

'Euthanasiewet na 14 jaar tegen licht houden levert enkel iets op als iedereen groot gelijk laat liggen'

Na veertien jaar is het geen slecht idee om de euthanasiewet eens goed door te lichten. 'Zolang het niet weer een symbolenstrijd wordt waarbij iedereen door elkaar begin te roepen', schrijft Knack-redactrice Ann Peuteman. 'Hoog tijd om het hoofd koel te houden. Als het al niet te laat is.'

69

Keer gedeeld

reacties 15

Jean-Jacques De Gucht (Open VLD) en Steven Vanackere (CD&V) © Belga

[Twee vrouwen getuigen dat de euthanasie van hun psychisch zieke zus op een wel erg slordige manier is gebeurd, en plots wordt alles op een hoop gegooid.](#) Euthanasie wegens psychisch lijden moet uit de wet worden geschrapt, het is schandelijk dat sommige katholieke instellingen nog altijd weigeren om euthanasie uit te voeren, de evaluatiecommissie gaat niet zorgvuldig genoeg tewerk, de hele wet moet worden doorgelicht, en ga zo maar door.

Al dan niet politieke partijen die nooit opgezet zijn geweest met de wet willen dat zogenaamd historische fouten worden rechtgezet, de geestelijke vaders ervan willen dan weer koste wat het kost vermijden dat er aan de oorspronkelijke geest wordt geraakt.

Hoog tijd om het hoofd koel te houden dus. Als het al niet te laat is.

Dat die twee vrouwen het deplorabele einde van hun zus willen aanklagen, is volstrekt logisch. Niemand hoeft te pikken dat een dokter een geliefde op een ronduit amateuristische manier helpt te sterven. Wat de reden voor de euthanasie ook is. Als die hele zaak iets duidelijk maakt, is het wel dat het allesbehalve eenvoudig is om een rimpelloze euthanasie uit te voeren. Dat beseffen veel mensen (en ook artsen) nog te weinig.

DELEN

'Euthanasiewet na 14 jaar tegen licht houden? Als iedereen groot gelijk laat liggen kan het iets opleveren'

Maar dat mag vandaag geen reden meer zijn voor slordigheid of nalatigheid. Een dokter die geen ervaring heeft met euthanasie of de nodige vaardigheden niet beheerst, kan raad en hulp vragen aan een zogenaamde LEIF-arts, die daarvoor is opgeleid.

Maar daar gaat de discussie ondertussen niet meer over. Plots is de vraag of de euthanasiewet überhaupt wel goed in elkaar zit, of er niet veel meer regeltjes moeten komen om alle onduidelijkheid weg te nemen. Wel, dat is ondoenbaar.

Zoals bij alle ingrijpende medische beslissingen zal er altijd een stuk ruimte voor interpretatie blijven. Artsen moeten dag na dag moeilijke afwegingen maken, en dat doen ze zo goed als allemaal heel consciëntieus. De meeste euthanasiezaken verlopen dan ook zonder problemen en de overgrote meerderheid van de bevolking vindt het anno 2016 positief dat mensen die ongeneeslijk ziek zijn en ondraaglijk lijden hun dokter kunnen vragen om hen te helpen sterven.

Als het tenminste om kankerpatiënten gaat of om mensen die om een andere reden lichamelijk afzien. Dat ook wie psychisch lijdt volgens de Belgische wet euthanasie kan krijgen ligt na al die jaren nog een pak moeilijker. Zowel bij de familie van sommige betrokkenen als bij artsen.

Een paar jaar geleden schreef ik nog het verhaal van mijn oude vriend Lieven, die na een psychiatrische lijdensweg van vele jaren in zijn eentje uit het leven stapte omdat er geen dokter was die hem wou helpen. Nochtans kwam hij volgens de wet perfect in aanmerking voor euthanasie: zijn psychosen, manische episodens en depressies werden steeds verwoestender en konden door geen medicijn meer worden getemperd.

DELEN

'Laten we de discussie alsjeblief niet weer uitmonden in een loopgravenoorlog tussen

Decennialang is er een moeilijke strijd gestreden om tot een menselijk, ethisch en medisch verantwoorde euthanasiewet te komen. Perfect is ze niet, maar in veruit de meeste gevallen werkt ze wel. Omdat

ideologieën en theorieën'

een mens die zelf oordeelt dat hij genoeg gestreden heeft, kan vragen om te mogen sterven, los van alle grote discussies over

recht op zelfbeschikking of uitiem respect voor het leven. Dat is uiteindelijk waar het om gaat.

De wet is ondertussen veertien jaar oud en dat is op zich reden genoeg om haar eens tegen het licht te houden en wat bij te spijkeren. Maar daar kunnen we alleen beter van worden als iedereen zijn grote gelijk op de plank laat liggen. Als de bedoeling van zo'n doorlichting alleen is om alsnog gram te halen, een symbolische strijd over te doen of oude wonden open te rijten, wordt niemand daar beter van. Begint iedereen door elkaar te roepen, dan levert dat alleen maar hels kabaal op.

Wat we de komende maanden ook doen, laten we de discussie alsjeblief niet weer uitmonden in een loopgravenoorlog tussen ideologieën en theorieën. Geen wegwijnende mens die iets aan politieke symbolen heeft.